

Trockismus: produkt a agent kontrarevoluce

Trockij je často považován za Stalinova nepřítele. Ve skutečnosti byl Stalinovým konkurentem. Dovolte nám to vysvětlit:

Opozice (ta se později stane trockistickou) se objevila v letech 1926-27 jako (vcelku opožděná) reakce na kontrarevoluční pozici "socialismu v jedné zemi". Ale tato pozice Trockého bude pouze teoretickou pozicí vzhledem k tomu, že Trockij bude vždy bránit kapitalismus v Rusku a kdekoli jinde ve světě. Trockisté budou hájit účast na tzv. "druhé" světové válce a na všech válkách následujících (*). Přestože Trockého reakce na masakry povstaleho proletariátu v Kantonu a Šanghaji jsou správné, v totálním rozporu s touto pozicí bude podporovat masakry proletářů ve Španělsku a kriticky podporovat všechny levicově buržoazní iniciativy.

V rámci Třetí internacionály útočil na levici, nazývající ji "anarchisty" či "dobrodruhy", vedl drtivý zásah proti proletářskému povstání v Kronštadu, dodal impuls militarizaci práce a velebil taylorismus (nárůst vykořisťování lidské práce),... Jednoduše řečeno: Trockij vždy podporoval vývoj kapitalismu. Nikdy si neuvědomil/neporozuměl transformaci/likvidaci proletářských orgánů z r. 1917 do orgánů kapitalistické správy. Byl slepý ke kapitalistické povaze výrobních vztahů v Rusku.

Komunistická revoluce znamená destrukci výroby, hodnoty, zrušení námezdní práce, totální potlačení demokracie, ať už se nazývá lidovou, přímou, liberální či libertinskou.

Trockij bojoval proti účasti komunistů v Kuomitangu (1923) a proti politice Třetí internacionály, která chválila spojení s čínskou buržoazií proti povstalemu proletariátu. Správně! Ale z této pozice neudělal princip, neuznal tuto pozici jako něco vždy a všude nutného, jako důležitý bod komunistického programu: antifrontismus.

V roce 1933 chtěl, aby všechny skupiny trockistické "opozice" vstoupily do buržoazních sociálně demokratických stran (to samé v r. 1920 odsoudil), aby prováděly politiku "entrismu" (entry = vstup). To je rovnocenné pokusům probudit mrtvolu! Trockistické organizace provozovaly entrismus v rámci organizací vytvořených vichistickým režimem ve Francii, ve snaze "organizovat revoluční jádra"!!!

Naše kritika se globálně zabývá kritickou podporou parlamentu, ministerstvům, volbám,... podílení se na imperialistických konfliktech podporující "slabší" imperialismus (Rusko, Tito, Ben Bella, Chomejní, Allende, Ho Či Min,...), podporou národně osvobozenecých bojů.

Odsuzujeme teorii hájící existenci "degenerovaných dělnických států". Shodně s takovým pohledem, jsou pak údajně v těchto státech výrobní poměry "spravedlivé" a poměry distribuční jsou "nespravedlivé". Považujeme to za totální zhovadilost! Výroba určuje podstatu, samotný charakter distribuce a všechny ideologické formace, jež ji následně ospravedlňují. V Rusku je, stejně jako jinde ve světě, ekonomika založená na zákonu hodnoty, tak v čem je rozdíl? Znárodnění? Státní vlastnictví? Ne, protože to neútočí na vlastnictví. Na jedné straně je buržoazní vlastnictví výrobních prostředků posíleno a více centralizováno, na straně druhé není žádná změna v podstatě výrobních vztahů.

Také odsuzujeme teorii permanentní revoluce, podle které "splnění demokratických úkolů v buržoazně nerozvinutých zemích je vede "přímo" k diktatuře proletariátu, která dává na pořad jednání úkoly socialistické." Tedy provedení buržoazní revoluce automaticky povede k proletářské revoluci, která dodá buržoazní revoluci konečné tahy. Takto tedy buržoazní revoluce může "permanentně" rodit proletářskou revoluci, jakoby ta byla jednoduše více či méně mechanickým rozšířením, pokračováním té první.

Proletářská revoluce zničí demokracii, využije sílu třídy proletariátu, aby zrušila všechny třídy a všechny moci. Fakt, že kapitál vždy procházel póly koncentrace, které se v průběhu staletí posouvaly, nestojí v protikladu vůči tomu, že je celosvětovým výrobním vztahem a že proletáři nemají žádnou zemi, kterou by měli bránit, žádnou vlast, za kterou by měli zemřít. Národní osvobození, "utiskované národy", "socialistické země" jsou jen buržoazní ideologie pro odvrácení třídní války!

A poslední bod trockistické teorie, který odsuzujeme: přechodný program. Podle Trockého jsou dva programy: minimální program (ekonomické požadavky, okamžité zájmy) a maximální program (politické požadavky, historické zájmy) a mezi nimi je most: přechodný program, "příprava na převzetí moci". Tento přechodný program je základem IV. internacionály. Říká, že produktivní síly lidstva zastavily svůj růst a že objektivní podstata kapitálu je připravena k revoluci. Co chybí je subjektivní faktor, tj. revoluční vedení. To je rolí IV. internacionály. Separace okamžitých a historických zájmů proletariátu, separace mezi "masami" a "vedením", žaludky a hlavami, utiskovanými a imperialistickými zeměmi, subjektivními a objektivními podmínkami, tyto kontrarevoluční teorie slouží jako ochránce života kapitálu. Pro nás bude přechodem mezi kapitálem a komunismem diktatura proletariátu a přechodným programem mohou být pouze úkoly nezbytné k diktátorskému zničení kapitálu.

Přeloženo členem Federace sociálních anarchistů, české sekce Mezinárodní asociace pracujících

Poznámka překladatele :

(*) Susan George, viceprezidentka ATTAC-Francie, ve švédském rádiu prohlásila:

"Mýlila jsem se, když jsem kritizovala americké bombardování Afghánistánu. (...) Stálo to za to, aby byl odstraněn Taliban... Chtěla bych poděkovat Georgovi Bushovi. Ukázal, že bylo možné zasáhnout teroristy a jejich zásoby."

"Svenska Dagbladet", Stockholm,
citováno v "Courier international" (č.585, 17.-23. ledna 2002)

[Internacionalistická Komunistická Skupina \(IKS\)](#)